

Etta

Cornelis Vreeswijk

Förr färdades jag med strömmen och vinden i obönhörlig takt
Som sanden i timglas
Nu har man lärt mig accelerera
Så kom, min Iris, låt oss ligga tillsammans i åtta G

Så som en ljuvlig mö faller i tattarens famn pendlar vi till Copernicus
Spindelvävens glob
En ständigt, i natten bortflyende
Skalbaggen i den mörka vedboden

Den nyaste metoden är att pendla
Aldrig mera raketstarter och brinnande gräs

Håll dig i mig, min Iris, som vore vi på tivoli
Håll mig i dig...

Så som en svärdfisk faller tillbaka i havet faller vi mot Copernicus